

Отже, управління інноваційною діяльністю навчального закладу – це складний процес, що потребує науково-методичного підходу на всіх рівнях управління.

Література

1. Ващенко Л. Управління інноваційними процесами / Л.Ващенко // Директор школи. - №23-24 (455-456). - 2007. - С.53 - 61.
2. Даниленко Л. Управління процесом здійснення інноваційної діяльності в системі загальної середньої освіти // Післядипломна освіта в Україні. – 2003. – № 3. – С. 70-74.
3. Петечук В.М. Особливості управління інноваційною діяльністю в закладах освіти районними/міськими методичними кабінетами [Електронний ресурс] / В.М.Петечук, Т.І.Грабовська. – Режим доступу: <http://zakinppo.org.ua/2010-01-18-13-45-02/222-2010-06-24-09-18-55>.

ВОЛОНТЕРСТВО ЯК ДОДАТКОВИЙ РЕСУРС ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ

Петровська Інга Ростиславівна, Данилів Роксолана Ігорівна

Національний університет “Львівська політехніка”

79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна, petrovskaya_inga@mail.ru

За допомогою керованої волонтерської діяльності може бути реалізована найголовніша задача навчального процесу професійної підготовки – створення умов для професіоналізації особистості майбутніх практичних психологів та формування професійного образу «Я» у кожного студента.

Волонтерська діяльність надає можливість кожному студенту-психологу випробувати свої сили, ствердитися у правильності свого вибору, або зрозуміти, що «це не моє», відчутти значущість, соціальний смисл професії, створити її образ, накреслити свій подальший професійний розвиток, тобто самостійно визначитися зі сферою професійної діяльності, набути власний досвід у конкретній практичній діяльності, життєвій ситуації, у роботі з конкретною людиною, розширити «горизонти» професії, усвідомити, які професійно важливі якості необхідні для роботи з певною категорією людей та дітей, накреслити майбутній образ «Я-успішний професіонал» [1; 2].

На жаль, можна спостерігати, що молодий спеціаліст після закінчення навчання у ВНЗ виявляє повну безпорадність, коли стикається з «живим» клієнтом, з його реальною проблемою, реальною життєвою складною ситуацією і своїм професійним завданням – допомогти людині, надати їй психологічну допомогу. У результаті, молодий психолог-практик знаходиться у стані розчарування, розгубленості, фрустрації, оскільки розуміє, що між навчанням у ВНЗ і реальною професійною діяльністю існує величезна прірва: він не спроможний виконувати свої професійні функції, надати реальну професійну психологічну допомогу реальному клієнту, передбачати його поведінку [3].

Виявляється доцільним представити результати опитування студентів старших курсів (76 осіб), які навчаються у Національному університеті «Львівська політехніка» за спеціальністю «Практична психологія».

На питання анкети «Чи виникають у Вас сумніви щодо правильності вибору професії практичного психолога?», студенти відповіли наступним чином (середні значення): «ніколи» – 23%, «іноді» – 60%, «так» – 17%.

На питання «Психологічно Ви готові до здійснення професійної діяльності?», отримано такі результати: «так» – 39%, «сумніваюсь» – 57%, «ні» – 4%.

Середній показник відповідей на питання «Наскільки Ваше рішення пов'язати своє життя з психологією (працювати за фахом практичного психолога) є остаточним?» становить – 68%.

На питання «Якого роду переживання у Вас виникають, коли Ви думаєте про свою майбутню психологічну професійну діяльність?» отримано такі середні показники: «страх» – 12%, «тривога» – 26%, «радість» – 11%, «можливість самоствердитися» – 27%, «задоволення» – 24%.

В досліджуваних студентів яскраво проявляється прагнення самоствердитися у професійній діяльності, досягти суб'єктивного задоволення результатом і (або) процесом самореалізації, однак спостерігається серйозне занепокоєння, тривожні переживання та страх перед виконанням своїх професійних обов'язків. В цілому ставлення до майбутньої професійної діяльності є позитивним.

На питання «Чи є у Вас досвід роботи психологом-волонтером» студенти відповіли: «так, мені сподобалось» – 24%, «так, мені не сподобалось» – 6%, «ні» – 70%.

На питання «Що саме, на Вашу думку, могло б покращити Вашу психологічну готовність до професійної діяльності?» найчастіше студенти давали такі відповіді: «практична діяльність, зокрема, робота волонтером, досвід проведення консультування в різних сферах, відвідування тренінгів, майстер-класів та семінарів, практична робота з досвідченими психологами, читання психологічної літератури».

У контексті означеної проблеми можна стверджувати, що волонтерська діяльність – це невичерпний позанавчальний додатковий ресурс, який допомагає розвивати професіоналізацію особистості студента-психолога; поглибити інтерес до обраної професії; розвивати почуття професійної відповідальності; набувати практичний власний досвід співпереживання та рефлексувати його; свідомо робити якісне визначення своєї майбутньої сфери професійної діяльності, спираючись на свою індивідуальність; розвивати комунікативні здібності, вміти вести конструктивний діалог з різними людьми за віком, соціального статусу тощо; зрозуміти соціальний сенс професії; підвищувати персональну пізнавальну активність, прагнення формувати якості, практичний досвід, необхідні у подальшій роботі; формувати психологічну готовність до самостійної практичної роботи після закінчення ВНЗ.

Література

1. Литвиненко І.С. Роль волонтерства у професіоналізації особистості студентів-психологів в умовах ВНЗ / І. С. Литвиненко // Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В.О. Сухомлинського. Сер. : Психологічні науки . – 2013. – Т. 2, Вип. 10. – С. 191-195.
2. Роль волонтерської практики в процесі професійної підготовки майбутніх соціальних працівників [Текст] / В. А. Поліщук // Науковий вісник Ужгородського університету : Серія: Педагогіка. Соціальна робота / гол. ред. І.В.Козубовська. – Ужгород : Говерла, 2013. – Вип. 29. – С. 153-156.
3. Чепелева Н.В. Формування професійної компетентності в процесі зв'язської підготовки психолога-практика //Актуальні проблеми психології. – К.: Інститут психології АПН України. – 1999. – В. 19. – С. 271-279.